

ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗАВДАНЬ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА СУБ'ЄКТАМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Володимир Євгенійович ІНЯХІН,

*здобувач Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0003-1126-0510>*

Взаємодія між органами публічного адміністрування та суб'єктами підприємницької діяльності не є явищем хаотичним, адже вона має чітко визначені завдання. У філософському значенні «завдання» - це не просто завдання, а «соціальне завдання», і воно тлумачиться у цьому сенсі «як необхідність для суб'єкта (суспільства, соціальної спільноти, особи) здійснити у майбутньому визначену діяльність» [1, с.196]. Поняття «завдання» можна розглядати з багатьох точок зору: а) з точки зору менеджменту - це конкретна мікроціль, яка передбачає досягнення певного результату в межах визначеного часу, ресурсів та обставин. В менеджменті завдання визначаються для досягнення стратегічних цілей організації та спрямовані на ефективне використання ресурсів; б) з точки зору освіти, «завдання» - це навчальна або практична діяльність, яку студент чи учень повинен виконати для засвоєння певних знань, навичок або розвитку певних компетенцій. Завдання може бути вказівкою на виконання певного завдання або проблематичним питанням, яке вимагає дослідження та висновків; в) з точки зору психології, - це психічний або соціальний стимул, який індивід або група повинні розв'язати чи виконати, що може вимагати певних зусиль, планування та адаптації для досягнення позитивних результатів; г) з точки зору програмування, - це конкретне завдання або проблема, яку програміст або команда програмістів повинні вирішити за допомогою написання програмного коду. Завдання може бути визначено як конкретна функціональна вимога до програми чи алгоритму; ґ) з точки зору соціології «завдання» - це соціально визначена роль або функція, яку індивід або група повинні виконувати в рамках суспільства. Завдання може бути пов'язане з ролями, обов'язками та відповідальністю перед іншими членами суспільства.

Таким чином, незалежно від того, в якій сфері суспільного життя використовується поняття «завдання», вони представляють собою своєрідні мікроцілі, послідовне вирішення яких сприяє досягненню кінцевої мети. Варто зауважити, що в науковій літературі фактично відсутні теоретичні підходи щодо переліку та змісту завдань взаємодії між органами публічного адміністрування та суб'єктами підприємницької діяльності.

Тож, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених, правозастосовної практики та норм чинного законодавства, можемо констатувати, що завданнями взаємодії між органами публічного адміністрування та суб'єктами підприємницької діяльності є наступні:

- забезпечити зв'язок між суб'єктами господарювання та органами публічного адміністрування (різних рівнів). Вирішення вказаного завдання

дозволить: більш ефективно та якісно використовувати фінансові, економічні, людські та матеріальні ресурси, що в свою чергу підвищить продуктивність господарської діяльності; більш оперативно виявляти існуючі проблеми у відповідній сфері; створити сприятливі умови для розвитку інновацій та нових технологій; покращенню корпоративної соціальної відповідальності та збереженню гармонічних відносин з суспільством тощо;

- покращити розвиток інфраструктури для ведення господарської діяльності;

- створити всі необхідні умови для дотримання норм чинного законодавства як суб'єктами підприємницької діяльності, так і органами публічного адміністрування;

- забезпечити обмін інформацією між сторонами взаємодії. У загальнолюдському смислі інформація - це дані, повідомлення, уявлення. Кожне слово, буква, річ, явище природи, подія несуть свою особисту індивідуальну інформацію. Слово «інформація» походить від латинського *informatio* — пояснювати, роз'яснювати, знайомити, мати уяву. У період 50-60-х років питання інформації стали об'єктом старанних досліджень. Ця тенденція розвивалася і в 70-80-х роках, особливого розквіту вона набула в 90-ті роки. Поняття інформації стало одним із фундаментальних у сучасній науці. Дослідження, що проводяться в різних галузях знань, дозволяють поглибити поняття інформації, визначити окремі, найсуттєвіші її відтінки, специфічні для тієї чи іншої галузі діяльності [2]. О.С. Твердохліб у своєму дослідженні інформаційних ресурсів приходить до висновку, що «інформація - це будь-який переданий зміст, а отже, інформація - це: 1) те, що може передаватися будь-якою системою або об'єктом як змістовність; 2) те, що передається як повідомлення за допомогою визначеного технічного обладнання; 3) те, що передається як повідомлення; 4) підвищення структурної якості складності інформації потребує відповідної зміни способу її передачі» [3]. А відтак, обмін інформацією дозволить: якісно покращити взаємозв'язок між державою та суб'єктами господарської діяльності, а також створить сприятливі умови для розвитку державної політики у відповідній сфері;

- здійснити взаємний нагляд та контролю щодо дотримання сторонами норм чинного законодавства;

- забезпечити належне функціонування всіх інших державних інституцій, робота яких пов'язана із господарською діяльністю;

- сформулювати оптимальне співвідношення й підтримання системи різноманітних дій усіх її учасників;

- спрямувати різні форми та методи державної політики на досягнення очікуваних результатів;

- створити якісне нормативно-правове поле для розвитку господарської діяльності;

- забезпечити своєчасне виявлення правопорушень.

Таким чином, саме наведені вище завдання є характерними для взаємодії між органами публічного адміністрування та суб'єктами підприємницької діяльності. Їх вирішення, як вбачається, дозволить забезпечити досягненню кінцевої мети відповідної спільної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Філософський словник / За ред. В.І.Шинкарука. К.: Головна редколегія УРЕ, 1973. 560с.
2. Біленчук П.Д. Криміналістичне дослідження обвинувачуваного. К., 1995. 128 с.
3. Твердохліб О.С. Формування та розвиток інформаційних державно-управлінських ресурсів України: дис. канд. держ. упр.: 25.00.01 / О.С. Твердохліб Київ, 2012. 208 с.